

Скарбничка

Валерія
Метельська

(притча)

- БОГ КРАЩЕ ЗНАЄ** 2
ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
МІКРОФОН 5
БІБЛІЙНА ІСТОРІЯ 7
ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
ЮНІЙ ДОСЛІДНИК 10

НОВІ ЛИСТОЧКИ

– Які в тебе листочки гарні! – сказала якомсь Осика Вербі. – Завжди про такі мріяла...

– А я – про такі, як у тебе, – відповіла їй Верба. – А чи не хочеш помінятися?

– Ура! Згода! – зраділа Осика. Деревця були ще зовсім маленькі й багато чого не розуміли.

– Ну навіщо вам мінятися?! – запитав старий Дуб-велетень. – Ще гірше буде!

– І справді, – погодилася з ним тітонька Береза.

Проте деревця вже заходилися обмінюватися листям і їх неможливо було зупинити. Зодягнувшись у таке бажане вбрання, дерева задоволено погойдувалися, розглядаючи одне одного.

Та незабаром пролунав утомлений голос Осики:

– Ой, тітонько Березо, ви мали рацію: у мене вже спина болить через це листя.

– Справді? А я почуваюся добре, хоч і незвично, – відреагувала Верба й одразу дала пораду: – Ти не переживай, трохи постій і звикнеш.

Дереvence постійно ще певний час, почекало, а потім як закричить:

– Усе, мій терпець увірвався! Більше не можу! Зараз у мене стовбур зламається! Вербо, міняймося назад!

– Ну, що ж... гаразд, – неохоче погодилася Верба.

Проте щойно вони розпочали свій обмін, як налетів шалений вітер і обірвав усе листя.

– Що ж нам тепер робити? – заплакали голі деревця.

– Нічого, – почала втішати їх тітонька Береза. – Навесні нові листочки виростуть. Сподіваюся, ті, що слід.

А старий Дуб додав:

– Радійте тому, що маєте. Чуже візьмете – своє не повернете.

Марія Пишук

Дибу-дibu – по болоті,
 Чап-чалап – через мохи.
 Йде Журавлик на роботу
 І покашлює:
 – Ка-ххх!
 Як підкралася застуда?
 Знайдеш тисячі причин!
 Але він здоровим буде,
 Як наїстися
 ЖУ-РАВ-ЛИН!

2

НЕВЕЗЕНІЕ

6

ЗАДИРАКА-ГОРОБЕЦЬ

11

ЗАГУБЛЕНИЙ ГАМАНЕЦЬ

Якось один селянин купив саджанець рідкісного сорту персикового дерева. Чоловікові так хотілося, щоб саджанець прижився, що він почав молитися: «Господи, прошу, пошли моєму саджанцю дощ!»

Господь почув молитву селянина і пролив на землю дощ. Саджанець напився води, а селянин знову звернувся до Господа з проханням: «Боже, прошу Тебе, зараз пошли моєму саджанцю сонечка й тепла!» І знову Господь виконав прохання селянина: хмари розсіялися й визирнуло сонце.

Деревце підростало. Минуло літо, настала осінь. Селянин непокоївся про те, як деревце переживе зиму, і вирішив знову звернутися за допомогою до Бога: «Господи, а зараз прошу Тебе послати невеликі заморозки для зміц-

нення мого деревця». Господь і це прохання виконав, послав заморозки, яких деревце не витримало й засохло. Селянин дуже засмутився й вирушив за співчуттям до сусіда. Коли він закінчив розповідати історію про свій саджанець, сусід сказав:

— Я теж посадив навесні персикове дерево, проте просив Господа інакше. Адже саджанець — Його творіння, і кому ж, як не Творцеві, знати, що зробити, аби деревце росло краще. Я просто просив Господа подбати про мої саджанці. І Він почув моє прохання — деревце гарно росте.

Друзі, інколи й ми звертаємося до Бога в молитві з проханням дати те, що, як нам здається, ми потребуємо. Утім, чи це справді так? Не забуваймо, що Творець краще знає, що нам потрібно насправді.

Близился конец осени. Уже повсюду желтели опавшие листья, а по вечерам пахло дымом от костров. С самого утра Егорке было радостно. Наконец-то выходной и можно отдохнуть от школы! Дети уже строили планы на сегодняшний день, как мама предложила после завтрака отправиться во двор и заняться подготовкой огорода к зиме.

Егорка огорченно вздохнул и отправился со всеми наводить порядок в огороде. Работать ему вовсе не хотелось, хоть вся семья весело трудилась. Уже трещал костер из веток и сухих стеблей. Меньшие дети подбрасывали в него все, что находили вокруг. Кто-то предложил кинуть в костер картошку, но мама объяснила, что картошку надо бросать не в огонь, а в угольки. Малыши принесли целую миску картошки и сели у костра, дожидаясь угольков.

Соседи тоже вышли поработать на своем огороде. Бабушка и дедушка трудились, а две их внучки, Таня и Инна, ровесницы Егорки, бегали по огороду, с хохотом догоняя друг друга и мешая работать. Дед недовольно ворчал, а бабушка останавливалась и ждала, когда девчонки умчатся в другой конец огорода.

Егорка с завистью смотрел на девочек. Он ни разу не видел, чтобы они трудились в огороде или подметали опавшие листья. А у него летом была своя грядка. Он сам сажал лук и ухаживал за

ним. Мама всем разделила по грядке.

Урожай у Егорки был хороший, зеленого лука хватило на всю семью. Но все равно мальчик завидовал беззаботности соседских девочек. И сейчас они весело бегают по своему огороду, тогда как ему приходится тратить свой выходной.

— Везет же им! Они никогда ничего не делают. У них то мама с папой, то дедушка с бабушкой работают. А мы все сами делаем, — не выдержал Егорка.

Мама давно наблюдала за сыном и, конечно же, услышала его слова.

— Сынок, когда вырастешь, возьми себе в жены Таню или Инну, и тебе будет везти, как и им!

Егорка удивленно посмотрел на маму, а потом испуганно сказал:

— Ага! Они же ничего не умеют делать! Мне тогда все придется делать самому!

Все дети весело засмеялись. Егорка хохотал вместе со всеми.

Работали до самого обеда. А Егорка больше не смотрел в сторону девочек. Настроение улучшилось. Испеченная в костре картошка не умила разыгравшегося аппетита, и обед прошел дружно. Потом все дети побежали на пустырь, прихватив с собой мяч.

Осенний день уходил, оставив в памяти опыт, знания и крупицы мудрости, необходимые на жизненном пути.

РОЗГАДАЙ КРОСВОРД І ДІЗНАЄШСЯ, ПРО ЯКИЙ МІСЯЦЬ РОКУ ІДЕТЬСЯ В ЗАГАДЦІ:

Пізня осінь. Сад без листу,
Горобина у намісті,
Дощ холодний з неба летиться ...
Як цей місяць, діти, зветься?

1. Дерев'яне,
а не полінце,
Шість дірочок
має, весело
співає.

2. На городі
Марушка
Сидить в семи
кожушках,
Хто її роздягає,
Той сльози проливає.

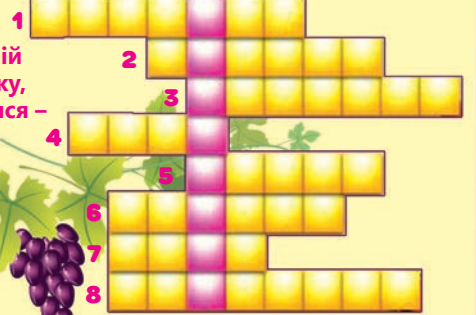
3. Дерев'яні хлопці
Лежать у коробці.
Коли ними граються,
То вогнем займаються.

4. Через річку ліг —
перейти допоміг.

6. Він, як веселка, кольоровий,
І має здібності до мови:
Лиш слово пташці цій скажіть —
Вона його повторить вміть.

5. Огляда суворо скоса
Степ, ліс, села і міста.
Розпустила сиві коси,
А їх буря запліта.

8. В шкільній
сумці я лежу,
Як навчаєшся —
скажу.

7. В лісі під горбочок
котиться клубочок,
Замість ниточок —
триста голочок.
Він кожух собі пошив,
в ньому голки залишив.

Посмотри внимательно на картинку и скажи, какой предмет не из этого сервиза.

ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ 6 АНГЛІЙСЬКИХ СЛІВ. ОБВЕДИ ЇХ І ПЕРЕКЛАДИ.

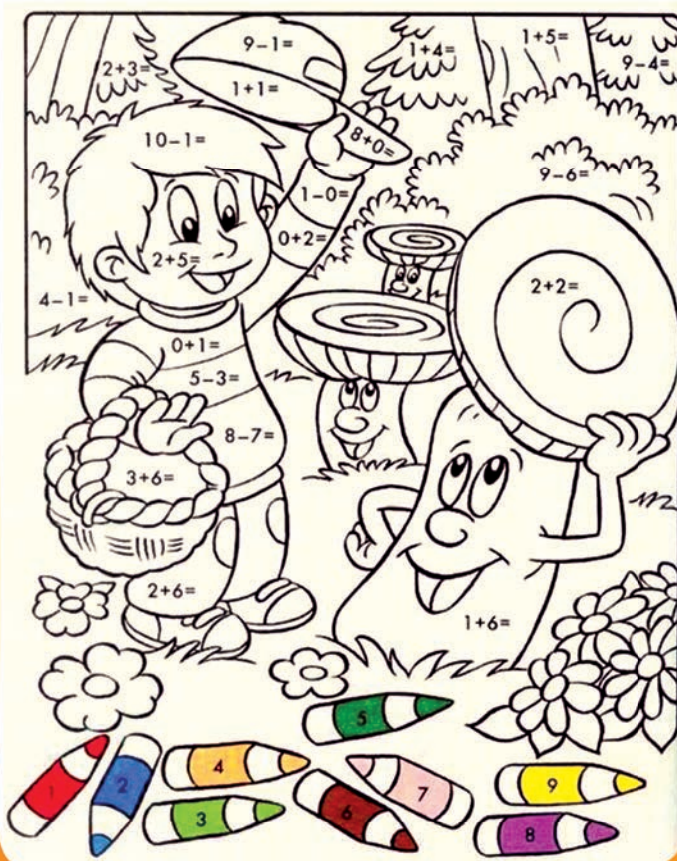
ЗНАЙДИ СЕРЕД МЕДУЗ ГРИБОЧОК.

МАЛЬЧИК СОБИРАЛ ГРИБЫ И ЗАШЕЛ СЛИШКОМ ДАЛЕКО В ЧАЩУ. ВЫВЕДИ ЕГО НА ОПУШКУ ЛЕСА.

РОЗВ'ЯЖИ ПРИКЛАДИ Й РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

(Хвилюх)

ЗАГАДКИ

(Шпигай)

В клетке, дома, друг живет.
Зерна, семечки грызет,
Любит делать он запасы,
За щекой несет припасы.

Бывает маленьким, большим.
Железо очень дружит с ним.
С ним и незрячий непременно
Найдет иголку в стог сена.

ГОСПОДЬ – ПОМОЩНИК В БЕДЕ

Лариса Кобзева

Алеша, Саша и Максим были друзьями. Они жили на окраине города, недалеко от леса. Однажды ребята решили пойти в лес за грибами. Встретившись во дворе, трое друзей отправились в путь. В лесу мальчики стали с любопытством оглядываться по сторонам.

– Как здесь красиво! – восхищенным голосом произнес Максим. – И кругом так тихо!

– Да! – согласился с ним Алеша. – Вот было бы здорово, если бы мы собрали много грибов.

– Ой, смотрите, какой большой гриб! – вдруг громко выкрикнул Саша.

Сорвав белый гриб, мальчик с гордостью положил его в корзинку. Обрадованные своей первой находкой ребята принялись за дело. Они шли по лесу и оглядывали со всех сторон каждое дерево, раздвигали густую траву. Собрав полные корзинки грибов, усталые, но довольные друзья решили немного отдохнуть и перекусить. Расположившись на траве, мальчики стали с аппетитом есть бутерброды, хвастаясь своими находками. Подкрепившись, ребята собрались в обратный путь.

– А в какую сторону нам надо идти? – оглядываясь по сторонам, спросил Саша.

– По-моему, мы пришли оттуда, – показывая рукой на запад, произнес Алексей.

– А я думаю, что нам нужно идти на север. Тогда мы точно найдем нашу тропинку, – твердо заявил Максим.

Недолго думая, ребята пошли на север. Однако, пройдя большую часть пути, знакомую тропинку обнаружить не удалось. Тогда друзья пошли в другом на-

правлении, но и там тропинки не оказалось. Несколько часов мальчики бродили по лесу, но безрезультатно.

– Кажется, мы заблудились, – чуть не плача, произнес Алеша. – Что же теперь делать?

– Эх, почему я не послушал папу и не взял свой компас? – расстроенным голосом сказал Максим. – С ним мы бы сразу нашли дорогу домой.

Между тем солнце стало садиться и постепенно скрылось за деревьями. В лесу стало темно и прохладно. Не зная, что делать, ребята в страхе и отчаянии прижались друг к другу.

– Ребята, я знаю, что нам нужно делать! – вдруг раздался звонкий голос Саши.

– Что? – дружно спросили Алексей и Максим.

– Моя мама рассказывала, что Бог является помощником для людей во всех их бедах. Когда что-нибудь случается, надо всегда молиться Богу. Давайте попросим Его помочь нам.

Ребята согласились. Взявшись за руки, они закрыли глаза и от всего сердца попросили Господа о помощи. Не прошло и пяти минут, как вдруг невдалеке послышались голоса. А вскоре появились и сами люди. Это были возвращавшиеся домой грибники. Увидев заблудившихся мальчиков, они взяли их с собой и вывели из леса.

Придя домой, ребята рассказали родителям о том, как они заблудились и как Господь в ответ на их молитву привел их домой. В этот вечер три семьи от всего сердца поблагодарили Господа за то, что Он помог детям, попавшим в беду.

ТОП-8 НЕЗВЫЧАЙНИХ ГРИБІВ

ХРЯЩ-МОЛОЧНИК БЛАКИТНИЙ

Родич нашої сиріжки, якому властиве насичено-синє забарвлення. Цей гриб має приємний аромат і солодкого-гострий на смак. Посідає важливе місце в національній кухні кількох країн. Поширений у тропічних лісах Центральної Америки, південній частині США та на території Східної Азії.

ГРИБ-МОЗГОВИК

Свою назву він отримав завдяки коричневому капелюшку, що за формою нагадує людський мозок. Цей вид росте в будь-якому північноамериканському або європейському хвойному лісі. Учені вважають його отруйним, але в кухнях багатьох країн він посідає почесне місце. Для того, щоб мозговик став придатним до споживання, його необхідно відварити або замаринувати.

ЛАКОВИЦЯ ЛІЛОВА

Лаковиця має гарний насичений фіолетовий колір. Цей гриб їстівний, і гурмани люблять використовувати його для прикрашання страв. Росте на території центральних регіонів Європи із серпня по листопад.

КРОВОТОЧИВИЙ ЗУБ

Цей гриб має моторошний вигляд, тому його так назвали. Це неїстівний гриб, але отруйним його не вважають. Крізь його пори постійно сочиться в'язка рідина, що нагадує кров. Пігменти, які вона містить, використовують у текстильній промисловості для фарбування тканин. Поширений у Північній Америці та континентальній Європі.

ЗОЛОТЕ ЖЕЛЕ

Його золотистий колір є чудовим орієнтиром для подорожей зимовим лісним помірних широт. Золоте желе біжить вологу, тому за сухої погоди зменшується і стає майже невидимим. Кожен «листок» сягає в діаметрі від 3 до 8 см.

ГРИБ-ЛОБСТЕР

Незважаючи на свою назву, не є грибом у загальноприйнятому значенні. Це грибок-паразит, який забарвлює плодове тіло свого носія в яскраво-червоний колір. Гриб-лобстер здебільшого вражає лисички та грузді, що ростуть на території США. Він не лише змінює їхній колір, а й деформує їх. Дивовижно, але цей вид їстівний.

МІЦЕНА ХЛОРОФОС

Цей гриб росте в тропічних лісах Азії, Австралії та Південної Америки. Капелюшки міцени при денному світлі сірі й непомітні, а вночі гриб перевертлюється завдяки біоломінесценції і світиться блідо-зеленим кольором. Діаметр кожного гриба – до 3 см.

ТЕХАСЬКА ЗІРКА

Росте лише на території штату Техас і в Японії. Цей вид грибів надзвичайно рідкісний. До викидання спор він нагадує сигароподібний об'єкт, а після – іржаво-коричневу зірку. Коли спори залишають плодове тіло, можна почути досить гучний свист.

ГРИБНАЯ ПОЛЯНА

ПОДОСИНОВИК

СЫРОЕЖКА

ЛИСИЧКА

БЕЛЫЙ ГРИБ

ПОДБЕРЕЗОВИК

БЛЕДНАЯ ПОГАНКА

ЛОЖНЫЙ ОПЕНОК

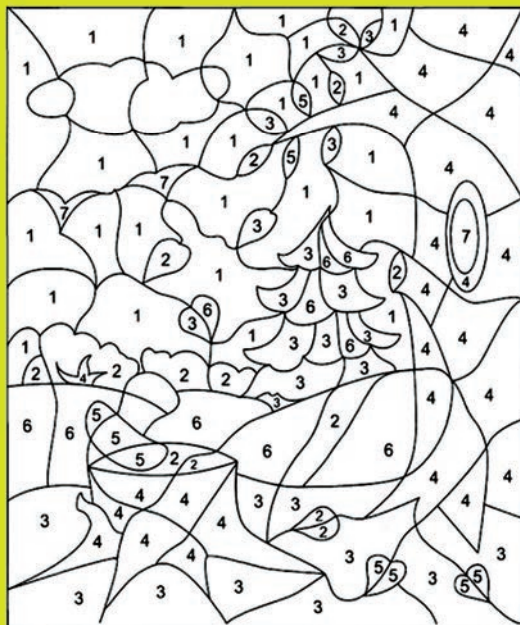
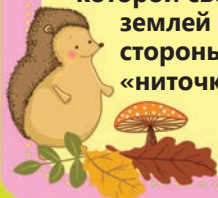
МУХОМОР

1

ЗАДАНИЕ

ПОМОГИ БУКАШКЕ
НАЙТИ ПУТЬ ДОМОЙ.

Грибы – тоже растения, но у них нет корней, стеблей и листьев. Гриб состоит из «ножки», на которой сверху лежит круглая «шляпка». Под землей от ножек грибов тянутся в разные стороны белые тонкие переплетенные «ниточки». Эти нити называются грибницей. Это подземная часть гриба, которая всасывает из почвы питание и воду.

РАСКРАСЬ
РИСУНОК ПО
ЦИФРАМ.

2

ЗАДАНИЕ

Ты, наверное, видел, как после дождя появляется множество грибов? Кажется, они растут прямо на глазах. Как же это происходит? У грибов под шляпкой есть маленькие дырочки или тонкие пластинки, в которых созревают семена грибов. Они называются спорами. Когда гриб полностью созреет, эти споры выпадают из него и разносятся ветром.

3

ЗАДАНИЕ

ПРОЧИТАЙ ТЕКСТ И ОТВЕТЬ НА ВОПРОСЫ.

Грибы

(В. П. Катаев)

К Жене и Павлику приехала из города погостить двоюродная сестра Инночка.

– Ну, дети, – сказала мама, – нечего вам без дела сидеть. Идите в лес за грибами. Посмотрим, кто из вас лучше грибы собирает.

– Я лучше всех собираю, – сказал Павлик.

– Нет, я лучше, – сказала Женя.

А Инночка промолчала.

Побежали дети в лес и разошлись в разные стороны. Через час возвращаются.

– Я лучше всех собрал! – кричит Павлик издали. – У меня больше всех грибов: полное ведро!

Посмотрела мама и улыбнулась:

– Не удивительно, что у тебя полное ведро: ни одного хорошего гриба, одни только поганки. Неважно ты собираешь грибы, Павлик.

– Ага! – кричит Женя. – Я же говорила, что я лучше всех собираю: у меня самые большие и самые красивые грибы – красные в белый горошек. Ни у кого нет таких красивых грибов!

Посмотрела мама и засмеялась:

– Глупенькая, это же мухоморы! Они хоть и красивые, да никуда не годятся. Ты тоже плохо собираешь грибы, Женечка.

А Инночка молча стоит в стороне.

– А ты, Инночка, что же молчишь? Показывай, что насобирала.

– У меня совсем мало, – говорит Инночка.

Заглянула мама в Инночкин кузовок, а там десять превосходных, крепких боровиков в бархатных шапочках.

ПРАВИЛА СБОРА ГРИБОВ

- 1 Старайся отправляться на грибную охоту ранним утром.
- 2 Первое правило грибника: не уверен – не бери.
- 3 Срезай грибы аккуратно ножом, а не срывай их – можно повредить грибницу.
- 4 Не срывай и не топчи ядовитые грибы – они нужны многим жителям леса.
- 5 Не раскапывай палкой грибницу – она может высохнуть, не прикрытая листвой.
- 6 Не собирай грибы у проезжей части.
- 7 Не срывай старые и очень маленькие грибы.

ПО ГОРИЗОНТАЛИ:

- 1 Нет грибов дружнее, чем эти. Знают взрослые и дети – На пеньках растут в лесу, Как веснушки на носу.

- 3 Скромный, тоненький и бледный... Этот гриб, представьте, вредный. Мы оставим на полянке Эту вредную ...

Возле леса на опушке, Украшая темный бор, Вырос яркий, как игрушка, Ядовитый ...

- 5 Под листьями на поляне В прятки девочки играли. Притаились три сестрички Светло-желтые ...

- 4 Догадайтесь-ка, ребята: Шляпка у него мохната. Гриб, как розовое ушко. Как зовут его?

Попадая в теплую и сырую землю, споры прорастают, образуя длинные нити, переплетенные между собой. Это и есть грибница. На различных ее участках появляются крошечные шарики, размером с булавочную иглу. Это будущие грибы. И хотя порой нам кажется, что грибы вырастают за одну ночь, на самом деле это длительный процесс.

Вопросы:

1. Кто приехал погостить к Жене и Павлику?
2. Почему мама решила отправить детей в лес за грибами?
3. Как повели себя Женя и Павлик? А Инночка?
4. Как ты оцениваешь их поступки?
5. Кто больше насобирал грибов?
6. Какие грибы оказались в корзине у Павлика? А у Жени?
7. Почему Инночка тихо стояла в сторонке?
8. Что увидела мама в ее корзинке?
9. Кто из героев рассказа тебе понравился больше? Почему?

РАЗГАДАЙ
КРОССВОРД.

5

ЗАДАНИЕ

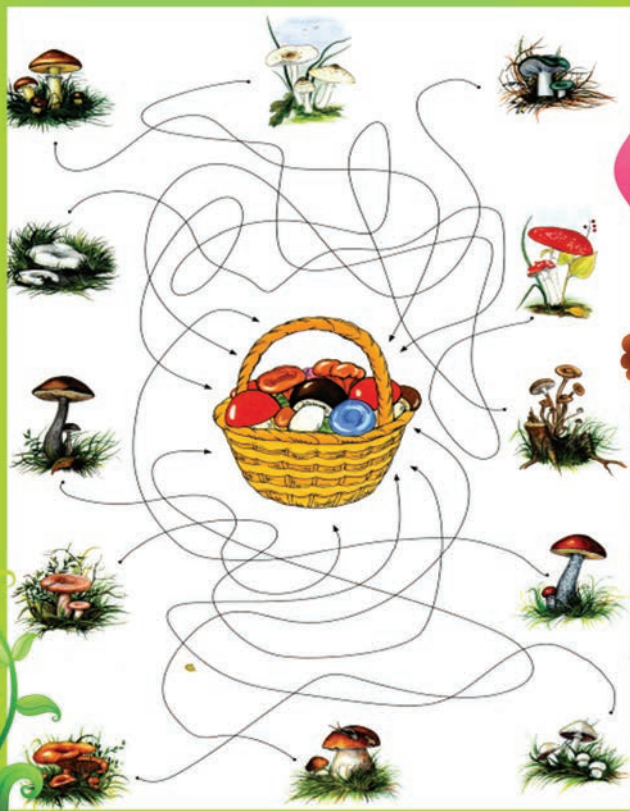
ПО ВЕРТИКАЛИ:

Глубоко был спрятан он, Раз-два-три – и вышел вон, И стоит он на виду. «Белый, я тебя найду».

На опушке под сосной Их в траве нашли с тобой. Мы несем их в кузовке, Трудно удержать в руке: Скользкие ребята. Кто у нас? – ...

Я в красной шапочке расту Среди корней осиновых. Меня увидишь за версту – Зовусь я ...

Он живет под елками, Скрытый их иголками. Много у него братишек, Рыжий гриб зовется ...

Мікрофон

Інна Сосяк

– Мені це вже набридло! – вигукнула Лія, щойно переступивши поріг.

– Знову двійка в школі? – стривожено запитала мама.

– Двійка та зауваження! Вона мене просто не любить, тому й чіпляється через усілякі дрібниці! – роздратовано вигукнула дівчинка й почала плакати.

Мама розгорнула щоденник. Там була двійка з трудового навчання та акуратним почерком написано: «Шановні батьки! Лія мене не чує. Прошу вас провести бесіду».

– Що це означає? – запитала мама.

– Я слухаю, але мені не завжди добре чути, адже я далеко сиджу, то мені доводиться перепитувати в інших дітей. Ольга Степанівна так тихо говорить, що потрібен мікрофон, – почала виправдовуватися Лія.

– Отже, інші діти чують, а ти – ні? Гаразд, у понеділок я підйду до Ольги Степанівни, розпитаю про все та попрошу, щоб посадила тебе ближче, – відповіла мама.

Наступного дня була субота, і Лія з батьками поїхала до церкви. На уроці Суботньої школи вчителька розповіла цікаву історію про те, як до Ісуса в безлюдне віддалене місце прийшло понад 5 тисяч людей. Ісус довго навчав їх, люди уважно Його слухали. Коли ж настав вечір, Ісус, знаючи, що люди голодні, здійснив чудо: нагодував усіх п'ятьма хлібами та двома рибами. Люди не лише наїлися, а й назбирали 12 повних кошиків з того, що зосталося.

Лію не здивувало те, що Ісус міг зробити таке чудо. Проте вона не могла зрозуміти, як 5 тисяч людей змогли чути Ісуса на вулиці, то ж вона запитала:

– А в Ісуса був мікрофон чи гучномовець? Як стільки людей могло почути те, що казав

Христос? Він що, кричав?

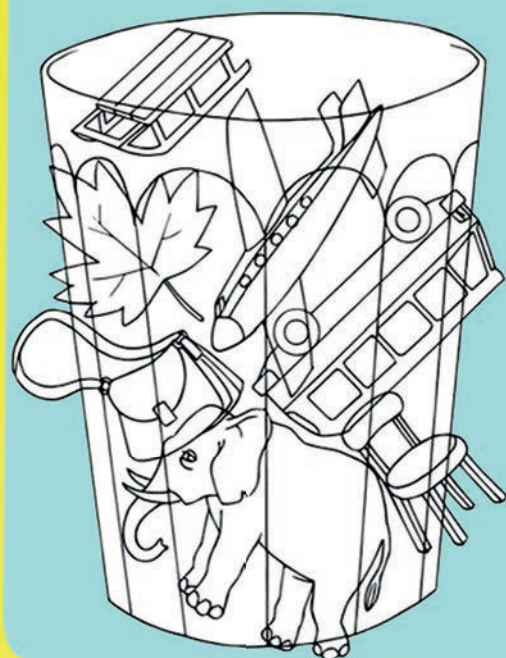
Діти засміялися, а вчителька усміхнулася й пояснила:

– Ісус говорив чітко, але лагідно. Люди спеціально прийшли так далеко, щоб почути про Царство Небесне, а отже, ловили кожне Його слово. Усі слухали мовчки й дуже уважно. Навіть маленькі діти не наважувалися заважати. Не дивно, що слова Ісуса майже дослівно записали Його учні Матвій, Марк, Лука та Іван. А інші люди розповіли своїм близьким і знайомим, коли повернулися додому.

– Тоді в Царстві Небесному точно будуть мікрофони, адже там буде незліченна кількість людей? – уже жартома продовжила дівчинка.

– Тому, хто хоче чути голос Господа, не потрібен ані мікрофон, ані гучномовець. Для того, щоб почути голос Ісуса, треба в тиші помолитися й прислухатися. Він буде говорити з вами. А навчитися цього потрібно вже зараз. Поміркуйте над цим.

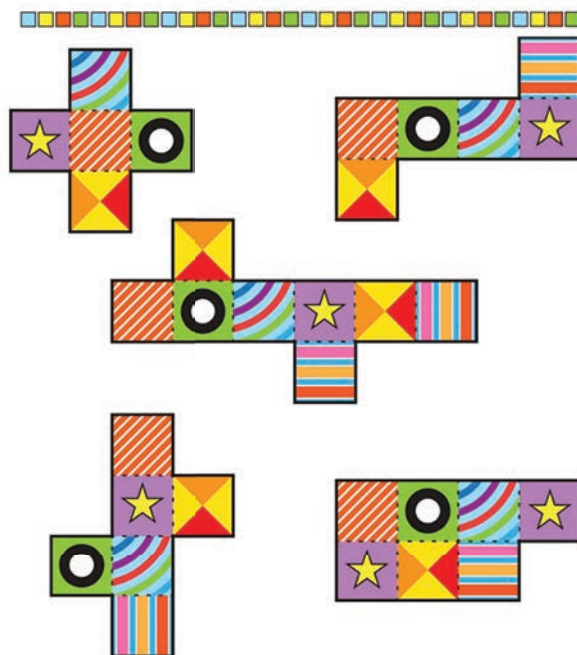
Ці слова торкнулися серця Лії. Вона уявила себе там, серед людей, що уважно слухали Ісуса. Дівчинка вирішила перевірити, чи зможе вона навчитися чути Господа. Скориставшись порадою вчительки, дівчинка в тиші помолилася Ісусові й попросила Його сказати щось їй. Потім почала прислухатися, чи буде відповідь. Раптом їй на думку спали слова з Біблії: «Ось Я стою під дверима і стукаю. Якщо хто почує Мій голос і відчинить двері, то Я ввійду до нього і буду вечеряти з ним, і він зі Мною» (Об'яв. 3:20). Від цих слів Лії стало спокійно та приємно. Те, що Господь хоче сказати, він уже записав у Книзі книг. У потрібний час Господь про це нагадає. А ще Лія зрозуміла, що уважно слухати – дуже корисна звичка, особливо в школі.

ЩО ТИ БАЧИШ НА МАЛЮНКУ?

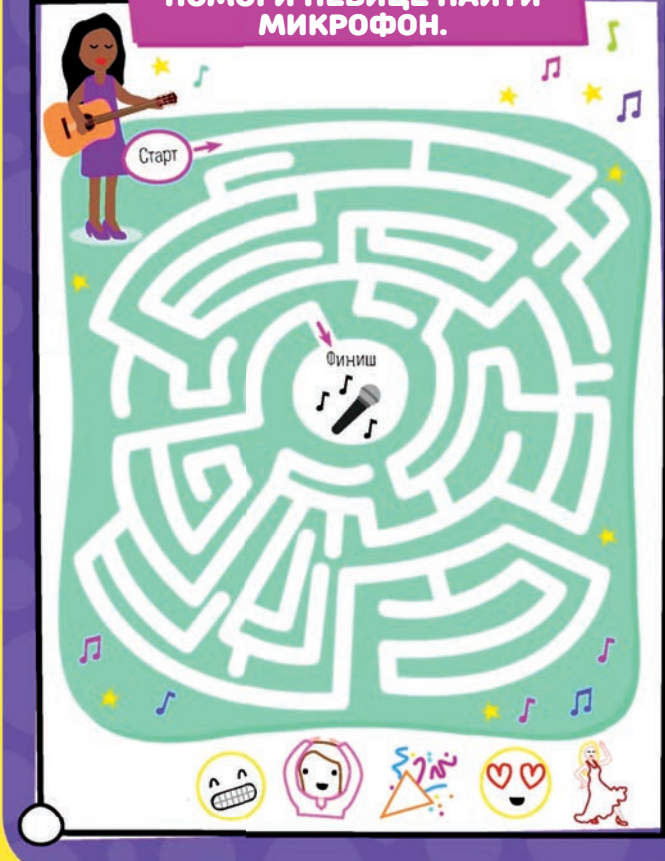
СКЛАДИ КУБ

Які з цих фігур можна скласти за пунктирними лініями так, щоб отримати куб? Розглянь та обведи.

ЛАБИРИНТ

ПОМОГИ ПЕВИЦЕ НАЙТИ МИКРОФОН.

ДЕНЬ РОЖДЕННЯ МИКРОФОНА

Николай Семенов

Название «микрофон» появилось еще в начале 19 века в Англии, но это слово не относилось к предмету, который мы сегодня называем «микрофоном». 5 марта 1877 года американец Эмиль Берлинер предоставил результат своих технических экспериментов – микрофон. Он был сделан на угольных стержнях, и таким «угольным микрофоном» пользовались четверть века. В 1942 году в Америке изобрели ленточный микрофон, позже – конденсаторный. Микрофон прошел много этапов усовершенствования, пока мы увидели его уже в 21 веке таким привычным и удобным.

ЗАЧЕМ МИКРОФОНУ ЧЕХОЛ?

Многие люди думают, что чехол надевают на микрофон, чтобы защитить его от слюней. Оказывается, это не совсем так. Поролоновый чехол или чехол из меха – это прежде всего защита от воздушной волны. Особенно важно, если микрофон используют на улице, чтобы не завывал ветер. В помещении важно прикрывать микрофон, чтобы избежать громкого звучания звуков «п» и «б».

МИКРОФОНЫ – КАПЕЛЬКИ НА ЛБУ
Чтобы сделать незаметным

микрофон во время сценической постановки спектакля или мюзикла, используют специальные микрофоны. Даже сам артист забывает о его существовании. А крепится такой микрофон под париком. Выглядит просто, как капелька возле виска, имеющая телесный цвет. Для подстраховки солистам крепят несколько таких капелек – вдруг один выйдет из строя.

ШАГ ВО ВСЕЛЕННУЮ С МИКРОФОНОМ

Одним из наиболее востребованных в разных сферах микрофоном стал Shure SM58. Его качество проверено даже на космическом корабле в условиях невесомости. Во время интервью с космонавтами в 2011 году микрофон просто летал по кораблю, а слышимость была отличная. Кстати, этот микрофон тестировали не только в космосе, но и на земле. Что только не делали изворотливые испытатели: бросали с высоты птичьего полета на землю, окунали в воду, кидали под колеса огромного грузовика, играли в хоккей, поджаривали в барбекю. Ничего не получилось – микрофон «выжил» и уже на протяжении полстолетия радует пользователей своим качественным звучанием.

МИКРОФОНУ

142 ГОДА!

ЗАДИРАКА-ГОРОБЕЦЬ

Алла
Кривоносова

Був собі сірий горобчик на прізвисько Задирака. Він дуже любляв суперечки та бійки, тому це ім'я красномовно свідчило про його вдачу.

Одного прохолодного дня Задирака заходився снідати шматочком черстої булки, як раптом до нього підлетів бруднотий горобець Суровійко. За мить зчинилася бійка, проте ніхто не хотів поступатися. Задирака майже здобув перемогу в цьому двобої, як раптом до них приєдналася зграя горобців. Усе птаство зчепилося між собою. Добряче дісталось Задираці – він утратив багато пір'я ще й травмував праве крильце. Наостанок якийсь горобець підлетів до нього й боляче штовхнув. Задирака впав у брудну стічну канаву. Добре, що там хоч води не було.

За мить усе закінчилося, птахи розлетілися, і врешті запанувала тиша.

Малий горобець лежав у канаві, сподіваючись, що хтось його побачить і врятує. «Усе через мою задиркуватість і нестримність», – картав він себе подумки. Так минули день і холодна ніч. Ранок також був прохолодний. Горобчик сильно зголоднів.

Раптом почувся якийсь шурхіт. Це двірник підмітав тротуари. Іскра надії спалахнула в серці Задираки: «Раптом мене врятують?!» Проте дідусь віддалявся від канави, і шурхіт ледь долинав до горобця. Задирака безнадійно замружив очі й уже не дослухався до жодних звуків. Саме тієї миті повз нього проходила школярка Софія. Побачивши в канаві горобця, здивована дівчинка схопила його й ніжно оглянула.

«Ой, біднесенький, – співчутливо промовила Софія, – ти не лише голодний, а й поранений». Вона вправно перев'язала горобчику крильце хустинкою й чимдуж побігла додому. Дівчинка нагодувала й напоїла горобця, посадила його в коробку й пішла до школи.

Горобчик ще півдня не міг оговтатися від пережитого. Він несміливо дзьобав залишені йому крихти. Зго-

дом повернулася його маленька рятівниця. Вона була занепокоєна, оскільки не була впевнена, чи дозволить мама залишитися пернатому гостю вдома. Проте матуся співчутливо оглянула горобця, похвалила доньку за небайдужість і запропонувала піти до ветеринара.

Так почалося нове життя горобця в міській квартирі. Уся родина турботливо доглядала пташку. Проте горобець тужив за волею. Дівчинка з матусею думали про це. На жаль, через травму крильця Задирака тепер не зможе літати, як раніше.

Усю зиму прожив горобчик у міській квартирі. Інколи політає по Софійчиній кімнаті, а потім довго спочиває, травмоване крильце ще непокоїло.

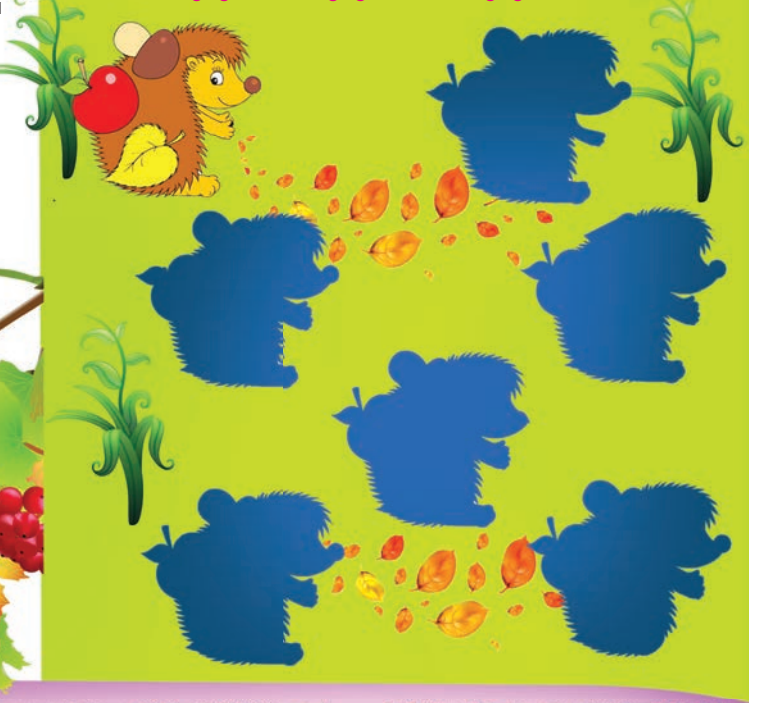
Настали канікули, і Софійка зі своїм пернатим другом поїхала в село до бабусі. У бабусиному садку росло чимало дерев. А його прикрасою була висока ялинка. Горобчик залюбки проводив там своє дозвілля й літав по садку. Стомлюючись, він відпочивав на калиновому куці. Неодноразово пригадував минуле, коли він літав високо та швидко. А тепер усе інакше... і це через зухвалість, дратівливість і задиркуватість. Усе має свої наслідки. Є над чим замислитися сірому горобцеві і вам також, маленькі читачі.

РОЗФАРБУЙ ЗА ЦИФРАМИ.

ЗНАЙДИ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

ВОРОБЕЙ ИЗ НИТОК

1. Чтобы сделать заготовки для крыльев и грудинки, намотай пряжу поперек шаблона, а для спинки — вдоль. Обрати внимание на цвета разных частей тела воробья: спинка — коричневая, грудинка — серого цвета, крылья — из пряжи темно-серого и коричневого цветов.

2. Разрежь пряжу с одного конца шаблона. Серединку пряжи для крыльев свяжи ниткой.

7. Сверху наложи связанные грудинку и спинку воробья. При необходимости расчеши нити расческой. Завяжи и подравняй пряжу.

6. Сомни клочок газеты. «Обними» его пряжей для крыльев.

10. С помощью ножниц сделай отверстия и вклей ножки. На место глаз пришей черные бусинки. Клюв сделай из семечки.

3. Пряжу для грудинки и спины сложи крест-накрест.

4. Обхвати грудинку пряжей для спины и завяжи коричневой ниткой.

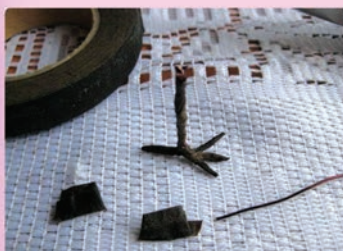

8. Теперь завяжи воробью крылышки (ниткой привяжи к хвосту).

Тебе понадобятся:

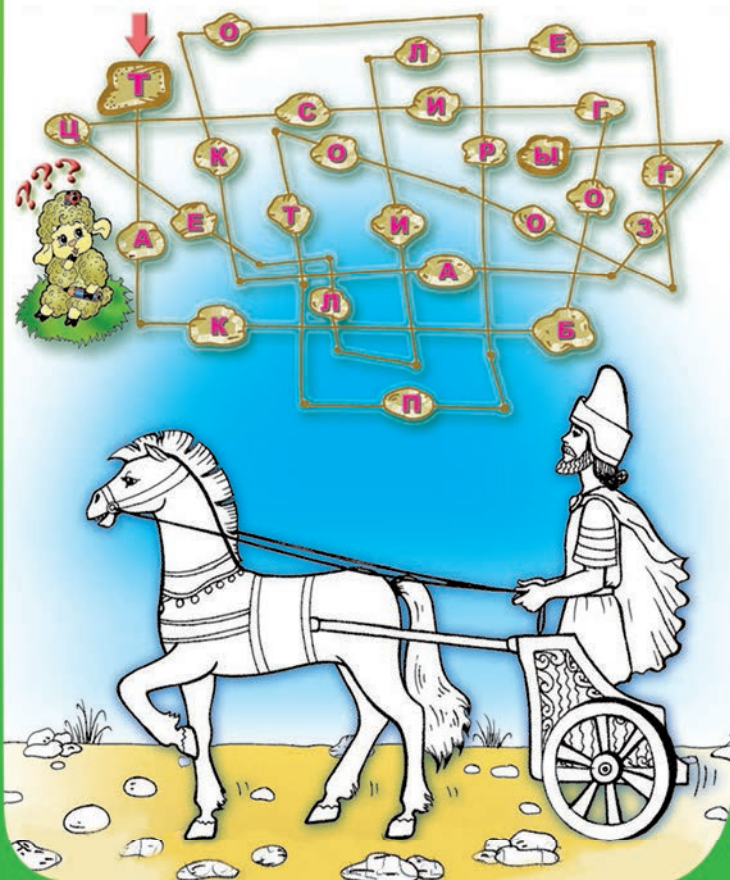
- 1 пряжа;
- 2 дротик для лап воробья;
- 3 ножницы;
- 4 клеевой пистолет;
- 5 бусинки для глаз птички;
- 6 клочок газеты;
- 7 тейп-лента (клеякая лента из ткани);
- 8 шаблон 9х12 см.

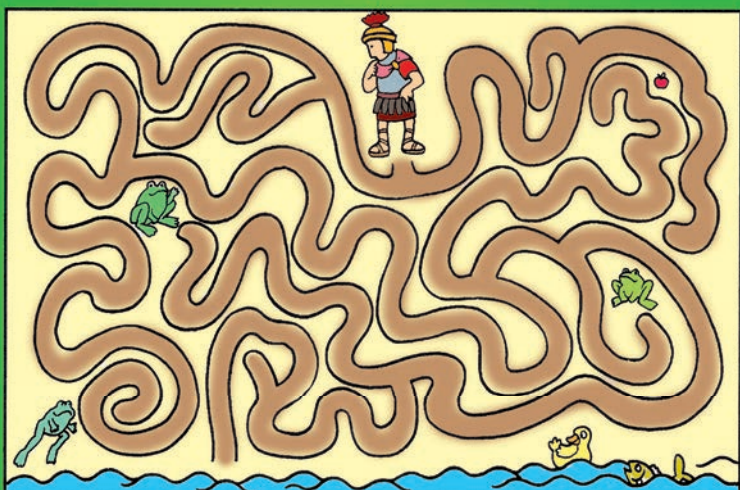
9. Из проволоки смастери воробью ножки. Обмотай тейп-лентой.

Готово!

Пройдись по камешкам и узнаешь, для чего пророк Елисей послал сирийского полководца Неемана семь раз окунуться в Иордан.

ПОМОГИ НЕЕМАНУ ДОБРАТЬСЯ ДО РЕКИ.

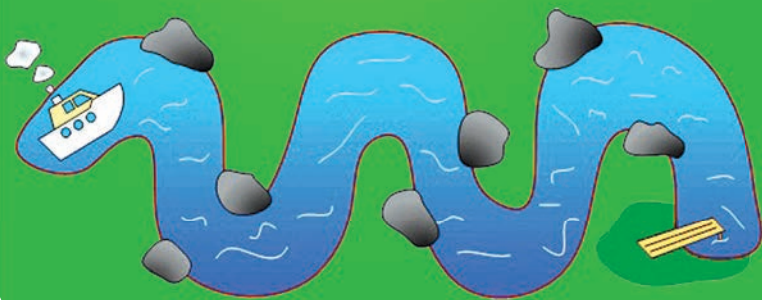

НАЙДИ ВСЕ НАЗВАНИЯ ПРОФЕССИЙ НА БУКВУ П.

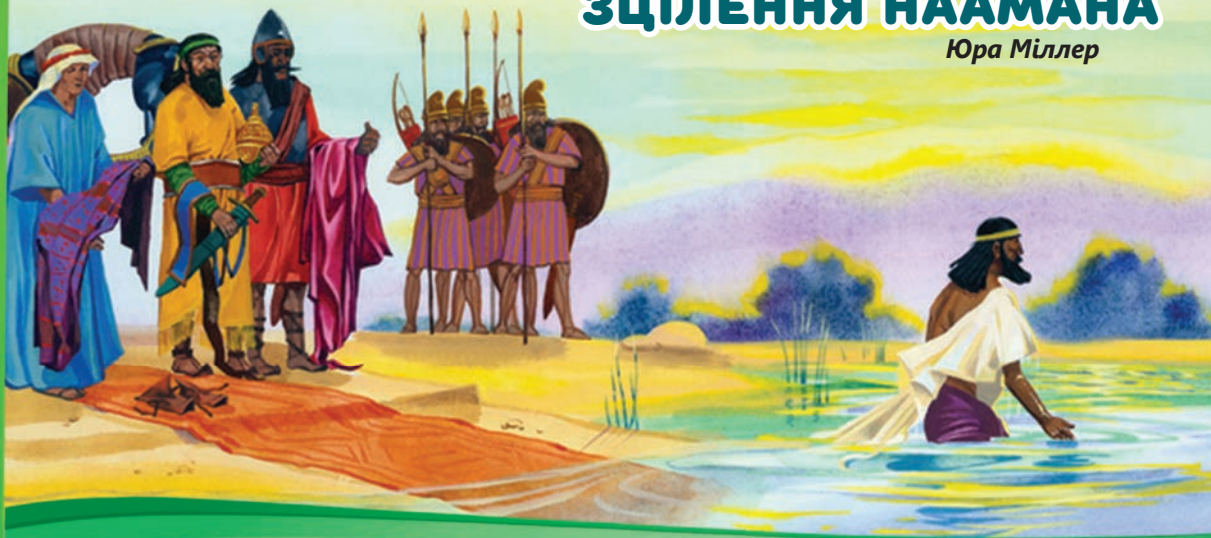
Л	И	Ц	П	Ч	Е	Л	К
О	П	Е	Д	О	В	О	И
М	К	Й	П	Л	О	Т	Н
А	И	С	К	И	Н	Д	О
Х	Р	К	П	П	Р	О	В
Е	А	И	А	С	Т	У	Х
Р	П	Й	Р	А	В	О	П
Ц	Е	В	А	Д	О	Р	П

ПРОВЕДИ КОРАБЛИК ПО РЕКЕ К ПРИСТАНИ И НЕ ЗАДЕНЬ КАМНИ.

ЗЦІЛЕННЯ НААМАНА

Юра Міллер

У країні, що називалася Сирією, жила маленька полонянка, яку забрали в неволю від її родини в Ізраїлі. Її господар Нааман був поважним начальником війська сирійського царя. Однак він був уражений жахливою хворобою – проказою. Дівчинка розповіла Наамановій дружині, що якби Нааман пішов до пророка, що в Самарії, той вилікував би його.

Нааман дуже хотів одужати, тому взяв подарунки: золото, срібло й багато одягу, а також листа від сирійського царя й вирушив у дорогу. Лист був звернений до ізраїльського царя: «Я посилаю до тебе свого раба Наамана, щоб ти вилікував його від прокази».

В Ізраїлі Нааман вручив листа царю. Ізраїльський цар, прочитавши його, засмутився і сказав: «Чи я Бог, щоб убивати чи давати життя?»

Почувши про смуток ізраїльського царя, Елисей запросив Наамана до себе. Той прибув до Елисеєвого дому зі своїми кіньми та колісницею. Він чекав біля дверей, але пророк не запросив його увійти і не вийшов йому назустріч. Замість цього він послав слугу, щоб той наказав Нааману: «Іди до ріки Йордан, омийся

в ній сім разів, і вигоїться тіло твоє».

Це розгнівило Наамана. Він думав, що, зважаючи на його високе становище, Елисей мав би шанобливо вийти до нього, покласти на нього руки й помолитися за нього. Нааману було легше віддати великі багатства за зцілення, ніж приборкати свою гордість.

Бог бачив гординю в серці Наамана. Він бажав, щоб той навчився бути смиренним і слухняним Йому. Бог також хотів, щоб люди всіх поколінь дізналися: Він не віддає шани людській величі.

Нааман, сповнений гордості й гніву, мало не повернувся додому, щоб і надалі залишатися прокаженим. Утім, слуги сказали йому так: «Коли б пророк велів тобі зробити щось велике, чи ж ти не зробив би? То чому б тобі не зробити того малого, про що він сказав?»

Це переконало Наамана. Він занурився сім разів у Йордан, і його шкіра стала здоровою, як у малої дитини. Нааман, який тепер став смиренним, оголосив: «Тепер я знаю, що немає іншого Бога, крім Бога Ізраїля! Я буду вклонятися лише Йому».

Ерик Б. Хеа

ПРОЩЕНИЕ

В детстве Джим был хорошим мальчиком, но когда вырос, связался с плохой компанией. Он лгал, воровал, попадал в разные неприятности. Убитые горем отец и мать умоляли его исправиться. Но чем больше они просили его, тем хуже он становился. Однажды в приступе ярости Джим закричал:

– Все! Довольно! Больше моя тень никогда не омрачит дверь этого дома. Пока я жив, ноги моей здесь не будет!

Он собрал вещи в сумку и уехал. Но жизнь вдали от дома оказалась вовсе не такой радужной, как он ее себе представлял. Молодому человеку, склонному ко лжи, нелегко удержаться на работе. И скоро он оказался на улице без гроша в кармане. Тихий внутренний голос, который часто обращался к его совести, теперь почти перешел на крик:

– Вернись домой! Извинись перед родителями!
– Мне будет очень стыдно, – отвечал Джим своей совести. – Отец с матерью никогда меня не простят.

– Вернись! Вернись домой! – говорил голос.
– Но ведь они никогда не пустят меня обратно! И тогда у него появилась другая идея. Он написал письмо.

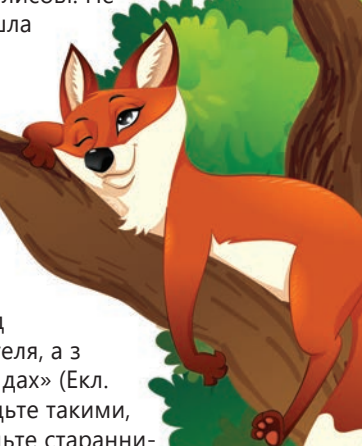
«Дорогие отец и мать, – начал он, – я стал позором для нашей семьи. Я лгал, крал и грубо с вами разговаривал. Боюсь, что вы никогда меня не простите. В первый день следующего месяца я сяду на поезд, который идет мимо нашего дома. Если вы простите меня, то повесьте одеяло на бельевую веревку во дворе. Когда мой вагон поравняется с домом, я увижу одеяло и буду знать, что могу вернуться и извиниться перед вами».

Он отправил письмо родителям, а в первый день следующего месяца купил билет на поезд, проходивший мимо его дома. И вот, поезд приближался к знакомым местам, за окном мелькали леса, заводы, парки. У Джима заколотилось сердце.

– Неужели они... – думал он. – Смогут ли они простить меня?

И вот наконец поезд прошел последний поворот. Вот и его дом. И что он увидел? На веревках висело по меньшей мере семь одеял!

Наш Небесный Отец очень похож на этих родителей. Зачем предаваться отчаянию и грустным мыслям о своих грехах? Вернись к Отцу и попроси прощения. И тогда земная печаль не омрачит ожидание радости на Небесах.

«Від
ся стеля, а з
тече дах» (Екл.
е будьте такими,
. Будьте старанни-
зуйте таланти, час і
вам Богом.

Веселый English

GOODBYE, AUTUMN!
ПРОЩАЙ, ОСЕНЬ!

TASK 1

Read and learn new words. Прочитай и выучи новые слова.

harvest
[ха:вэст] – урожай

scarecrow
[скеа:кроу] – пугало

hay [хэй] – сено

squirrel
[скви́рэл] – белка

leaves
[ли:вэ] – листья

corn [корн] – кукуруза

windy
[уйнди] – ветрено

rainy [рэйни] – дождливо

mushrooms
[ма́шрумз] – грибы

acorn
[эйкорн] – желудь

grapes
[грэйпс] – виноград

apples
[эплз] – яблоки

TASK 2

Unscramble the autumn vocabulary and number the pictures. Расшифруй «осенние» слова и обозначь номером каждую картинку.

- 1 roacn
- 2 egarsp
- 3 appels
- 4 rnco
- 5 qirurels
- 6 esaevl
- 7 ecrraowsc
- 8 yah
- 9 hservat
- 10 yidwn
- 11 inayr
- 12 rosommuhs

Find and circle the words in the word search puzzle. Найди и обведи необходимые слова.

TASK 3

acorn
grapes
apples
corn
squirrel
leaves
scarecrow
hay
harvest
windy
rainy
mushrooms

a	t	h	a	n	k	s	g	i	v	i	n	g	g	m
h	a	l	l	o	w	e	e	n	e	r	r	h	n	y
a	f	p	k	y	h	a	y	q	m	h	j	a	d	f
h	w	d	q	q	f	z	w	b	w	l	s	r	m	v
f	b	t	s	c	a	r	e	c	r	o	w	v	v	s
z	u	i	k	a	w	a	y	p	q	h	t	e	h	z
p	x	a	e	u	j	i	g	r	a	p	e	s	q	y
w	g	p	v	y	a	n	s	p	j	p	q	t	j	s
p	w	p	e	f	v	y	a	a	c	o	r	n	f	w
u	i	l	w	m	n	h	m	p	b	f	u	o	b	t
m	n	e	b	c	v	b	b	u	u	o	s	z	a	k
p	d	s	h	o	m	u	s	h	r	o	o	m	s	e
k	y	t	u	r	k	e	y	h	w	h	d	d	g	c
i	r	o	g	n	w	j	v	m	z	i	e	r	l	r
n	j	l	e	a	v	e	s	q	u	i	r	r	e	l

TASK 4

How many words can you make out of «AUTUMN LEAVES»?
Образуй как можно больше новых слов из букв словосочетания «AUTUMN LEAVES». Сколько у тебя получилось?

AUTUMN LEAVES

.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

Did you find?

Something you drink
A number.
What you do at lunch.
What you did at dinner.
Another word for borrowed.
Something you cook
Another word for man.
The opposite of freeze.

Refresh your memory about colors and color the picture by number. Вспомни названия цветов и раскрась картинку.

TASK 5

- 1 Red
- 2 Pink
- 3 Orange
- 4 Yellow
- 5 Green
- 6 Yellow green
- 7 Blue
- 8 Turquoise
- 9 Purple
- 10 Brown
- 11 Light brown

ЮНІЙ ДОСЛІДНИК

Важливо

Будь обережним під час роботи із сухим льодом, оскільки в разі неправильного поводження лід може пошкодити шкіру! Скористайся рукавичками й уникай вдихання пари.

Дослід

Поклади лід у велику миску й додай трохи води. Намочи смужку тканини в мильному розчині й проведи по краях миски, намочивши їх. Проведи цією ж смужкою по верху миски, натягуючи в такий спосіб тонку мильну плівку. Вийде велика бульбашка. Відійди й спостерігай за тим, як бульбашка ростиме й невдовзі лусне.

Цікаво

«Сухий лід» часто використовують у театральних виставах для створення густого туману. Його також застосовують для зберігання продуктів харчування, заморозки лабораторних зразків і навіть для приготування морозива!

БУЛЬБАШКА З ТУМАНОМ ІЗ СУХОГО ЛЬОДУ

Тобі знадобляться:

- вода;
- велика миска;
- смужка тканини;
- мильна суміш для приготування бульбашок;
- сухий лід;
- допомога батьків.

ІГРАШКА-АНТИСТРЕС ВЛАСНОРУЧ

Хід роботи:

Замочи гранули гідрогелю водою і залиш на кілька годин. Коли вода вбереться й кульки стануть великими, наповни здуту повітряну кульку гідрогелем. Після наповнення добре зав'яжи у вузол вільний кінець кульки. Готово! Монотонно переминаючи вміст і надавлюючи на кульку в різних місцях, ти зможеш заспокоїти нерви, зосередити увагу й розслабитися. А якщо ти наллєш всередину свій улюблений мийний засіб або крем із приємним ароматом, у взаємодії візьме участь ще й ніс.

Тобі знадобляться:

- сухі гранули гідрогелю;
- миска або інша посудина;
- вода;
- здута повітряна кулька.

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ.

ОБВЕДИ ПО ЦИФРАМ И РАСКРАСЬ РИСУНОК.

ДОПОМОЖИ ГАРРИ ЗНАЙТИ ДОРОГУ ДОДОМУ.

КАК ГАРРИ ДОБИРАЛСЯ ДОМОЙ ИЗ ШКОЛЫ

Артур Максвелл

Ета история произошла в Южном Уэльсе. Как-то раз после обеда Гарри вместе со своим другом Джонатаном пошел на игровую площадку. После игры они оба отправились в раздевалку, чтобы переодеться. Оба мальчика одевались очень медленно, но Гарри был еще более нерасторопным, чем Джонатан.

«Давай быстрее, – сказал Джонатан, уходя, – а то опоздаешь на автобус».

Гарри пытался, однако у него это плохо получалось. Вскоре в раздевалке остался только он один. Теперь мальчик не мог найти свою куртку. Он искал ее повсюду, но напрасно. На вешалке висела только куртка Джонатана. И тут он догадался, что Джонатан по ошибке надел его куртку, и ему ничего не оставалось, как надеть куртку своего друга. Но вот беда – в кармане его куртки был проездной билет на автобус, и Джонатан ушел с ним!

Гарри со всех ног бросился на остановку, но увидел только отъезжавший автобус, в котором уехал Джонатан! Что делать? Мальчик тщательно проверил все свои карманы и карманы в куртке. Все, что он смог там найти, – это обратный билет до Сванси и три пенни!

Мальчик решил доехать на автобусе до Сванси и затем на другом автобусе добраться до дома. Это был длинный путь в объезд, но другого выхода у него не было. Доехав до Сванси, Гарри понял, что ему не хватит денег, чтобы взять билет на автобус до дома. Тогда он

решил было позвонить папе, но для этого тоже нужны деньги. А где их взять?

Гарри прошелся по улице, заглядывая в каждый уголок, надеясь, что кто-то мог случайно уронить мелочь, но напрасно. В этот момент подъехал автобус, который проходил как раз мимо его дома. Проезд стоил больше, чем три пенни, и мальчик только посмотрел вслед отъезжавшему автобусу.

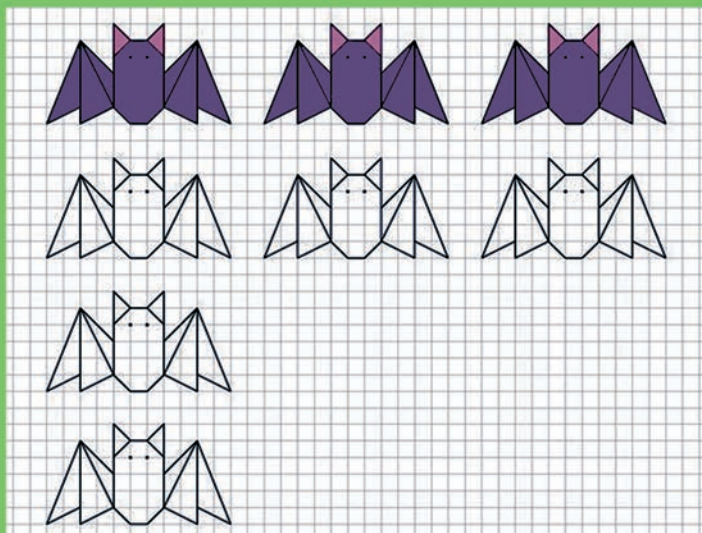
Двенадцать миль от дома и никакой возможности добраться туда! Стало темно. В тот момент Гарри вспомнил истории о том, как дети, оказавшиеся в затруднительном положении, просили Иисуса помочь им. Мальчик закрыл глаза и сказал: «Пожалуйста, Иисус, помоги мне, чтобы я мог добраться домой».

Открыв глаза, Гарри медленно пошел к ближайшей остановке автобуса. Несколько человек стояли в очереди, ожидая автобус. Вдруг кто-то окликнул его: «Гарри, привет! Что ты здесь делаешь?» Это был его сосед.

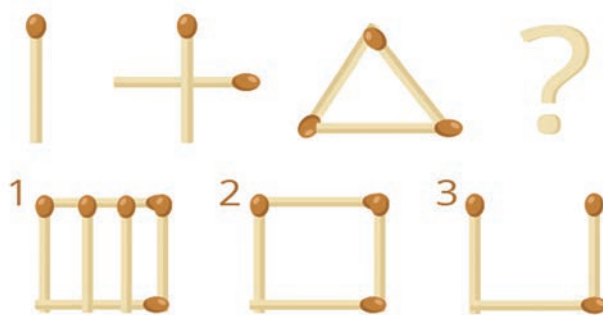
«Как я рад вас видеть!» – воскликнул Гарри и поведал ему обо всех своих неприятностях. Сосед с радостью оплатил его проезд. Гарри вернулся домой около десяти часов вечера.

С тех пор прошло много лет, но в душе Гарри жива благодарность к Тому, Кто послал ему помощь в трудный час. Он никогда не забудет, как дорогой Господь услышал его и ответил на его молитву.

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

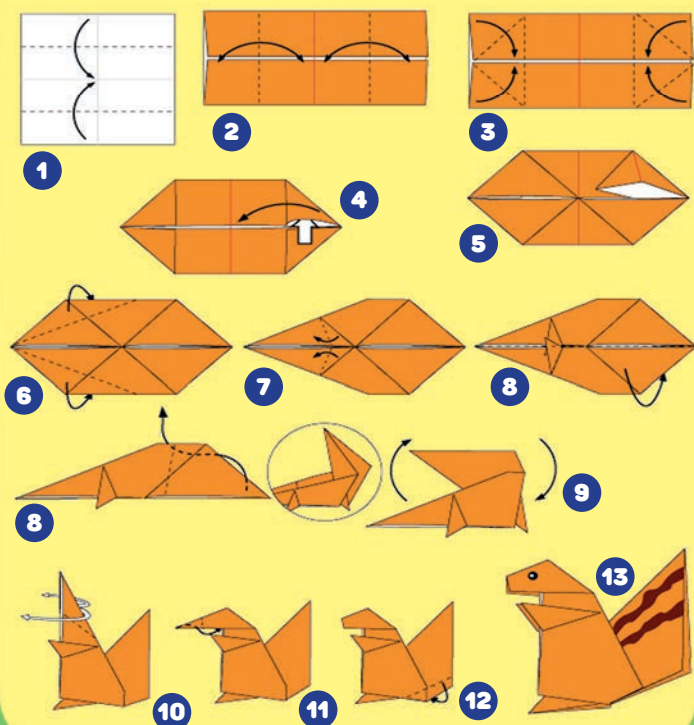
Знайди закономірність і продовжи ряд. Що ховається за знаком питання?

КОТЫ-ПУТЕШЕСТВЕННИКИ ЗАБРОНИРОВАЛИ НОМЕРА В ДВУХ ОДИНАКОВЫХ ОТЕЛЯХ. НАЙДИ ИХ.

ОРИГАМИ

ЗАГУБЛЕНИЙ ГАМАНЕЦЬ

(Португальська притча)

Жив у Лісабоні багатий купець. Що більше грошей ховав він у скриню, то жадібнішим ставав. Одного разу купив він отару овець, а потім вигідно продав. Повертаючись із ярмарку, він весело наспівував. Ще б пак, у його гаманці дзвеніло 400 ескудо!

«На ці 400 ескудо я знову куплю овець і продам їх уже за 800. Куплю нових і знову продам удвічі дорожче...» Жадібний купець так замріявся, що не помітив, як його гаманець випав із кишені. Тільки вдома помітив пропажу й усю ніч не спав, зітхав і охав. А зранку прибіг до великого герцога, володаря міста, і почав благати його:

– О великий герцогу! Накажи оголосити на площі: якщо хто знайде гаманець із 400 ескудо, нехай принесе його до тебе. У нагороду віддам йому 40 ескудо.

Герцог пожалів купця. Того ж дня за його наказом на площі оголосили про втрату й про щедру винагороду. За три дні до герцога прийшла бідна жінка. Вона принесла гаманець, у якому було 400 ескудо.

– Твоя чесність гідна винагороди, – промовив великий герцог і наказав покликати купця.

Купець висипав гроші на стіл і перелічив ескудо. Їх було рівно 400. Проте жадібність завадила йому розпрощатися із сорока монетами.

– О жінко! – вигукнув шахрай. – Тут не всі гроші! У гаманці були ще 4 золоті монети.

Жінка спокійно відповіла:

– Сеньйоре, якби я хотіла взяти ваші гроші, то не принесла б гаманець герцогові.

Усі присутні зрозуміли, що вона каже правду, але купець і далі лаяв жінку. Герцог здогадався, що жадібний купець не хоче віддавати обіцяну винагороду.

– Підійди до мене, дай мені гаманець, – наказав він.

Купець виконав наказ.

– Цей гаманець не належить тобі, – промовив герцог. – Цей гаманець мій. Адже я теж нещодавно загубив гаманець. І в ньому було саме 400 ескудо, але не було жодної золотої монети.

Звернувшись до жінки, герцог сказав:

– Сеньйоро, дарує не той, хто багатий, а той, хто добрий. Тому ти принесла сюди цей гаманець. Візьми його собі за доброту.

Так добра жінка отримала гаманець, а жадібний купець пішов ні з чим.

ФАРШИРОВАННЫЕ МЕШОЧКИ

ТЕБЕ ПОНАДОБЯТСЯ:

- готовые налистники
- репчатый лук – 1 шт.
- шампиньоны – 200 г
- зеленый лук или сыр «Косичка»
- сыр «Сулугуни» – 150 г
- помощь мамы

- 1 Попроси маму приготовить налистники.
- 2 Беремся за начинку – «Грибной жульен». Нарежь мелким кубиком лук и обжарь его до золотистого цвета.
- 3 Помой грибы, мелко нарежь их соломкой и также отправь в сковороду, где вместе с луком их следует обжарить до готовности.
- 4 Натри сыр «Сулугуни» в готовую грибную поджарку и тщательно все перемешай.
- 5 Заполни блинчики начинкой, формируя из них симпатичные мешочки. Завяжи их с помощью стрелок зеленого лука или нитей сыра «Косички».

Приятного аппетита!

ИНТЕРЕСНО!

Начинку можно сделать сладкой (творог с изюмом, фрукты), а мешочки – разноцветными, просто добавив красок:

- сделать красные блины можно при помощи свекольного сока, заменив им ½ часть жидкой основы блинов по рецепту;
- придать блинчикам оранжевый оттенок поможет морковный сок (заменить ½ воды или молока);
- зеленый цвет можно получить из шпината. Пучок свежей или мороженой зелени необходимо перетереть до кашеобразного состояния в блендере и добавить в тесто;
- желтый цвет блинам подарит куркума;
- сиреневый оттенок получается при добавлении в тесто черники или сока черноплодной рябины;
- синеву можно получить при помощи ежевики или шелковицы.

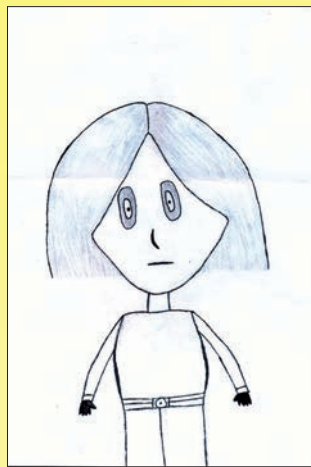

Юлія Колесник

Ліза Федотова

Юлія Марцих

Адріан Чухрала

Аріна Міхєєнко

Квітана Бигар

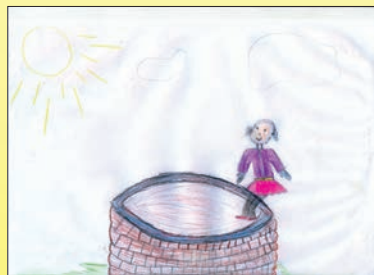
Софія Ткачук

Ангеліна Мерега

Валерія Чупіна

Артем Суханюк

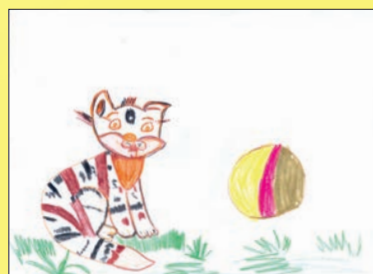
Богдан Козачков

Тихон Яценко

Еріка Колош

Іра Малка

Роман Дусь

Елеонора Яценко

з професором
Філіпштейном

Дарина Скордіна

Ліза Висоцька

Ліда Кот

Полліанна Колош

Катерина Бабенко

Аня Фуштей

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки.
Надсилайте нам свої роботи на
адресу видавництва, і ми з радістю їх
опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо,
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на роз-
виток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
р/р 26006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочу-
вати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише
на сторінках газети.